

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

РОК V.

Нови Сад, пяток 6. Јула 1928.

Ч. 27 (185)

ОД РЕДАКЦИЈІ

Велі нашо времни предплатници и прителе винесли жадане, же би нашо Новини у тим мешацу (— Юлу —) не выходзели кажды тидзень, бо людзес у найменших роботах по-виставали и немаю кедкай чытац. Ёк жадане редакція виполнює и нашо новини у мешацу Юлу виду лем два раз. Надалей буду шорово выходзіти, кед дружини заплаца сваёе дру-ство.

РЕДАКЦІЯ

...И лем коса брині...

Коситба! Як чудна сила находзи ше у тим слову! ... Цали рок ше труды вредні земледліец, обрабя чарну жем, оре, гной, копе, од відасного рана до позней ноци, пе сапнє труд, сипе драге нашенс до жеми, шеб, а кед уж шицко поконьчел у ёшеньским часу — одпочива у краткім жимушнім часу, да а яри з нова започне претаргнуту роботу.

Уж и Яна блізко, златны поля холішу-ше од полних класкох а валал як да вімар. Од відасранадонескою в ноци лем мали дасцы и старши оставаю у валале, да обисца чуваю — шицко то на кольо вишло.

Пришол час коситби, па хто би увалале остал! Шицких то роботных людвох на-тура, украшала воснайкрас-шим канцом и найпотреб-нейшу овощу — житом, волка цага. То найкрасше описал наш славни шпивак:

„Слунко торе, вітрак сунди
Житко ше коліше.
А шкорваньчик а нёго вылет
и ляди вше висце.
На початку уж заштывал
глазом як од мела:
Раз ядалашна, раз весело —
спасац же мада.
Уцых уж и глас препадло,
я лем коса, бркн!
Уточ житко, кед пререке,
як струна задавній.
Чловек коса, класки вала —
жена му одбера,

Хлапец мали іред по іде —
порвіслá престпера,
Еден однос кед пижеві,
Вос косу на илошу
Навад придае к ружу му
други однос мену.
Слувко грее Бого яхой,
але ніч то зато,
Зной кирвави то ли хлебик,
то цв. праве алато.”

Таки то час коситби. З рока на рок віше шо обновлюю, з рока на рок наполнюю шерцо земледліца з новими надіями.

Люд цо хлеб насущни єдно од найглавнейших кар-женьях нашого цела, так ще поштує и стаи земле-дліці медаи першими. На роботу земледліца патра мільони и од нъого чесако отримование свойого тілесного живота.

Ядро каждого народу и держави су земледліци. Вони пе правда находза на нішам стелепу просонти, але и то правда, же су вони фундамент — темель у най-вежей державох. Фурма державох и граници ше месяю, звичайно пре нездраву отровну просвіту у варошох, але ядро держави и народу — земледліци — пе так легко ше меняю. Ченко тей держава, дзе ше хоч лем з часци заражки з отровну науку роботни народ. Там такой приходзіи страшна кара Божа — глад, як ше то става у исцестней Русії.

Земледліски народ побожни и богоубойни, бо вон живе у натури, йому кажда трудка жеми, кажда рошліна позната. Вон ше разгваря зос свою жему зос своим шацом у полю. Земледліец найбаржей чувствує овисимосці своей знай-кай роботи од Бога, котры заповеда слунку швицці и зогривац, благодатну росу, дажджик посила на благия и злія. Вон не салубе труд свай, пороби шицко цо лем дума, же би некіному люду хаснівало, але вон патри и горе, зна, же и од каждай хмарки снігіши Його надія и мука, кажда травка и кветка польски здогадує го на Того, цо в поверх хмарах, на Створителя шицкого.

Прето земледліец и кажди вредни роботык справедліво побожни, бо вон найбаржей поаца и видан силу Божу у швеце, його живот и робота найцеснейше вязаны а Богом.

Широки бачко-сримски поля украшени зос морйом златних класкох кляняюше и витаю своїх вредних роботык земледліц, да им за іх зной богата награда буду.

Випатрунок бара добри и вельбо надії дава на богату жатву.

Вредним нашим косачом и одберачком и нашо Рускі Новини щедро жича: щесце Боже дай у роботи и уживаню Боских дарох.

Б.

У нашым отечеству

Політ. положение за тераз остало без пременка. Прывічевічны вактеві, же би влада прыдала дараа оставку ище баржей утвардасло Вукачевача. Шицко ше чеса док Ст. Радич віждрая, але теди ше отвори и формалия кроха влады, котра будзе тирбац длугое време. Варайдание парламенту започию тога мешацу и на першым месце віргласні ше пентускі конвенты в Італію. Демократы и рацікали тримали засідання и соглашили ше, же треба аробіц концентратійну планду. Пре то ше очкую и оставка ище тога тижня.

Медии жандарами и земледліцами у вітале Мартиницкі при Осеку пришло до біткі. Една група наложкіх віталских жандароў увредзіла жандармску патролу и до ней штреляли. У образы жандарме ранати юного члода, котры умар на драке до шпиталю. Веџ ше побунал валал и настал вельми пешор. Власчи вігледзут, хто виноваты у тим.

Вінарски конгресс отримаў у Загребу и на ём ше конституцію, же наша держава ма 3500 гектары посадавено в иніці. Одредзело ше замодліц державу, же би домашні вина вінчаа подзакон и забранела фабріковай умечні віна.

Лічел бы ше. Хороту рака біра Чејко лічыц. И вона ше лічо найменшое вос-радзіумом. У

нашей державы нет такі шітавіл, але у Ческе есть И таке лічна кошта дас 20.000 дин. Еден хоры ишалік И. Станіслав прыходзіл на туту думу, же у новіх огданіе, же вон ма ракову короту, и же би ше му наскладала тата сума. Тежко то будзе.

Спекол банковия чиновник, чибо мено польца несце віавиц, котры в банкі у Загребу украдну 300.000 дин. Дума ше, же спекол до Італії.

Умарли на спадю. На пристаніцу у Дубровнику поцовали двоме роботыци и адней наскладай громади дрэса. В кояці спадди неягодно медаи дрэса, котры их прывалюю и так из-за потро напіти мертвых.

Кредит земледліцом. Дирекція за поліонізрации кредит одобрила 20 мільоні дин. Котры ше подает местным земледліцким нафтурам у београдскай області. Гвари, же за шор прыходу и други області.

Нашо друство Французскай винову 800 мільоні франка. Тераз лем вопрос, чи наша держава будзе тот неенек плащиц у альту, чи у паперож. Французы захтеваю, же би ше друство плащиц а влату а то би винову 10 мільярди динара. Суд у Хагу ма то решыц. Нашу державу заступуе Д-р Довез, адвокат з Бриселю и бывши вінок міністэр.

Учме ше од ніх!

Прааадник Св. Кирила и Методия.

По одредзеню Св. Церкви ца-ла Церкви католіцка слави праз-дник св. Кирила и Методия на 5. квітня. Повеже то незапохіданий праздник, просіюши ще у нас от-права того праздника на праздни-ки Рождества св. Йоана й за-дио ще півторжественійшим спо-собом празнуу обідаа праздни-ки. Наука на този праздник три-ма ще о св. Кирилу и Методії. Цілкі тидаеки по празднику мо-жушиши вирішки достаат полні стпнуст временитих карок, кед-ше висловлюють і пречаняють і помодря по намагеню св. Отна-за св. Церкву. У тим часу чле-ни Апостолата св. Кирила и Методії зберігають нових членів і по-возможносці отримують своєю ро-диною велики засидаю. На тих засидаюках треба, да ще отрима-голем якою приходають о вели-кій роботі св. Кирила и Методії и о їх роботі за руски на-род.

Цо були за нас св. Кирил и Методий?

Святі апостоли Кирил и Методій були од Бога вибрані, да будуть роботніци на ім'я Боже. Іх штург бул криж у руках, як зарко було скло Боже. Близкою вони любопісни, як виніде-дюх їх роботи в вогні. Судь знає, як походило того варію, по го-вони шли до широких Славян-ських нагород, і чи буде добра життя, а чи не буде вельмо ку-кулю у тим зарину? Правда, же готово у кождому житті єст ку-кулю вець або мекій. Пітгайже ще пред Богом, яким ми Русини мідзи Славянськими народами? Чи ми пішевчики класки, які Бог да пообирає і поскладає до своєї небесній житиши, або може буць зміс куколь, які буде одрупні до вичного огня. Ту-мушили гльобко воздихнули і гор-ячо мідзі: „Захрань, Госпо-ді, руска народ, да не слацяне до вичного огня!“

Св. Кирил и Методій, Сла-вянські апостоли, були нацією „Божіх архітекторів“, які при-робили на заградку Божу. Вони оградзили туту заградку як плотом святій вері, засадили до цієї вищії відчини найкрасніших чесноток, красни дрівка добрих богуміліх думок, а терак матра, як квітино тоді квітки! Як ще розвивають тоді дрівка? Чи їх ді-яки черви на потгріза? Чи є ви-сихи? Чи не буде потребно по-вирубоваць тоді дрівка і до огня їх порудаць?

Ціни матра з исба, чи меди Русиним народом іще квітино бу-ли лелікі, чи рошіюю і пахнію красни божурж, чи ще отвергаю красни туїлігуня і скрішаю белати філокії?

Іка то потіха за іх, кед ѿ-дза, які їх робота приносяні красни плоди!

Народ Руски то заградка...

Народ Руски то заградка Божа, у котрій іще квітино кві-тки святій чистоти і десниці-ської постуточності. Дреза фами-лійного житія іще не має на своєм корені червох, а прето-того древа плоди і носи пра-сни плоди у величким числу здра-вих дасців. Народ Руски до ті-раз підкорял од собе піснях Вин-кох, які приходають тута юному у окочих скороті старальні ще, да-го одорву од святій вері і като-ліції Церкви. Народ Руски и-жил до тіраз по духу своїх Ап-остолів і прето го Бог хранил і зачувал, як не зачнул жоди другима цародама.

Але єщо щоціка, що ю у шо-ре у наших фамилійах.

Святе Писмо говорить: „Док лю-дзе снали, пришов чоловех напри-ячель і посає куколь медяк жи-тию“. На пісмене дримати. Кед сце-не, да не затрацяю хасен од на-уки св. Кирила и Методія.

Мушиме признаць, як юе уж наайду і меди нашим народом і такі люди, які приходили тей-

баби, а потрій ще чита у книж-кох, же раз пришла до церкви і модилаше пред образом св. Михаїла. Вона запалила свіч-чуку пред святим Михаїлом, але запалила і одну другу пред дия-волом, хоти бул камальовані под ногами святого Михаїла. Приніс церкою до церкви і забачив та, що ще запалила баби: „Хто та мог зробити таке мален-ство, на запалила свіччуку і пред святим Михаїлом і пред дия-волом?“ Та я то зробила, отво-ведла баба мирно. „А чи сце шлаши, чи ю відмінне, же на від-мінне, же то сподоба диявола? Та як сце таке дацо могли зробити? Швіччуку діблової запалили?“ Баба зос усіхом отповіда: „Знам я то, же то подоба диявола. Але знає, чоловек не ана, дас му хто може буць на помоци. Я ще того тримам: Бога ще бой, а диявола не розпиттюй, бо як янаш, кому до рук сналиш.“ Сцена баба ма-лоють од св. Михаїла, але не спела їй диявола розгіваць. А чи то право?

На моя Богу и дияволу служити.

Найду ще уж у нас таки по-любичаре, які були готові за святу віру поїсці и до цемнин, як ім'я приклад указали св. Методій? Чи маме ми наїхка, таких хлопів, які були готові за святу віру и жити свой жертвою, як то видиме у Ме-десіку? Най пам'ятаємо Апо-стола пимодля од Господя вельо-правих и добрих хлопів, які будуть віше віщаючи ісці по тей арагі, які на ім'я нашік указали зос свою науку і зос своїм прикладом.

Праздніємо щоцік того року і півторжественійше правдників св. Кирила и Методія и вельо-ші модімі, да нам Бог да вельо-добрих и святих священи-ків, учительок, и інтелігентіях святіх людях, вельо добрих християнських фамилій, які були пінихи жиць и зложю робиць по наукам и прикладу св. Кирила и Методія. Теди буде руски народ напредоваць и буде діліти и на тим и на другим швеці.

Пове, па гуторел: „И Бог добри але и за тебе не можем піти здо-ті повесі“. .

Але що би за таки отвіт по-видли святі Кирил и Методій? Чи би коні похвалили тогу чло-вінка? Благовіно вони би отвіт-вали зос словами Св. Писма, котре нас учи: „Ніхто не може двом іменем служити. Хто не во-мін, тот проція міна; а хто во-мін не єбер, тот росипує“.

Тота наука ясна: лібо з Богом, лібо з дияволом.

Наєдним величким конгресу у Амеріці гуторел едек речій бе-шешік: „маме цілкого досці; ма-же пекарі, знані, виховані, куль-туру, але одного досці не маме: „Киба нам привіти хлопці“.

Чи є падані тоді слова ю на Руски народ?

Чи маме ми нешка таких хло-пів, які були готові за святу віру поїсці и до цемнин, як ім'я приклад указали св. Методій? Чи маме ми наїхка, таких хлопів, які були готові за святу віру и жити свой жертвою, як то видиме у Медесіку? Най пам'ятаємо Апо-стола пимодля од Господя вельо-правих и добрих хлопів, які будуть віше віщаючи ісці по тей арагі, які на ім'я нашік указали зос свою науку і зос своїм прикладом.

Праздніємо щоцік того року і півторжественійше правдників св. Кирила и Методія и вельо-ші модімі, да нам Бог да вельо-добрих и святих священи-ків, учительок, и інтелігентіях святіх людях, вельо добрих християнських фамилій, які були пінихи жиць и зложю робиць по наукам и прикладу св. Кирила и Методія. Теди буде руски народ напредоваць и буде діліти и на тим и на другим швеці.

Русини, чи сце єе-бе и свою челядь за-писали за членів Рус-кого народ. Просвіт. Дружства!

Року 1823. тата сяктина була спорела, що скривел сіден маляр бо бхабел жир-ячку при поправку истей церкви. Од красній старій церкви не просістало ніч, пам'яске статуй од каменя и гробища зос целом св. Павла що була ис нару-щена.

Папа Лєв XII замодлел цали ішвет, да тоту церкву заш подавигну і обновля, кед не йде леше то голем так як була. На тоту молбу готово щиці владаре євро-пейски пришли у помоц. На церкви робело ще фризко, так же уж Папа Пій IX року 1854. кед виглашев догму о непорочнім зачата-тию Пречистей Діви Марії пре-вельо владикох щицікого півста придал ю до бого-служіння.

Кед чоловек відіїде цука до пісї, дораа збачи прекрас-ніс сяй. — Випатра як даяка величава палата, до котрій

ФЕЛЬТОН

Образи зос Риму.

Три жриціла св. Апостола Павла.

Мено того ноши од трох жриціл, зос котріх вибухла вода на три одесоки одрубані глави св. Павла. Ту бул дакеди манастир Цистерціанські, а веца Бенедиктінські, но лі єден ані други не могол ту буц а то, пре-ле здраве того место. — Аж у року 1868 прияли ще ту бівак Трапісти — цо су найстрогіші манастири Вони перше почали туту жем и место висушоваваць, всіка аж орац, и так постала жем способна и за биване.

У манастирским дворе су три церкви. Церква св. Павла на спомен видрубания його глави. Ту ще и пешка видза три жриціла як чече-вода. Ту и слуп каменити за-

котрим бул св. Павло прия-заний пред свою шимерць.

Церква св. Богородиці од небесній драбини.

Раз кед служел службу Божу св. Есінардо за упо-коївших (покойних) зобачел драбину небесну дає Ангели Божі зиходають і виходають по ней и ведли душі до неба зос мукох чистилишта (житарства) по заговору Пречистей Діви Марії.

Треца Церква є найстар-ша и найвекша а пошвеце-на є святим мучеником Вин-ценцію и Анастазію, дає их цела спочиваю.

На тим мочарним месце, як сом уж спомпул — поса-дзені дріва, цо су сличні нашій верби а волаю ще еукаліпту, тоді дріво з ліковите, а ма у себе лікови-ти сок, цо чува людзох од малары, а пренесли го

ту Трапісти зос Бразили.

Недалеко од того места є церква у спомен заднього розстапка св. Петра и св. Павла, на земі.

Церква св. Павла нова мурами вароша.

Тота церква по церкви св. Петра у Риму найвесьма и найдорогоцінійша. На тим месце скорей іще стала ма-ла лем каплиця на памяток св. Апостола Павла. То є того святе место, дає по-божна Луцина Римлянка зоховала цело св. Ап. Павла до своєй власній жемі а дзе го вноси пренесла зос цела, през Тібер на тото место.

Кед постал цар Констан-тин Вельких християнином, подавигнул на тим месце іще степшу церквочку, а на концу штвартого століття, царове Валентиніяни Теодозій зро-бели ю о своїм трошку іще красчу и веюшу.

ІЩЕ О ФАБРИКИ.

(Презумія)

Ест єдно баре добре руске сочиненіс, басня Крилова: „Любопитний,” дас єден приятель стретнул другого. Приповеда му о тих чудох, які вон видел на виставі: „Видзел сом там вшеліки животині; ясири, птици, мотилі, хробаки. Далідніше більшали як драгоцені камені, други випатралі як корали, а були медыційма и цалком мандушки ягод на гомбонки главка.” „Авидзел ти там елефанта? — гвари му други. „А чи вон, там бул?” „Там.” „Но, брате! пребач я його атлас обачел.” Так и ту. Цо и цо лем не було у Керестуре, у інтересу поставлення цукровей фабрики: Отримовали ше засідання некіши и менши, зос інженерами и през інженерох, зос уківанем на и през науки. Зос словами „нс треба ше бац”, зос указем на слогу, а як видно були и таки, котри цумали, же и през слога, само собов може буц. Ище не забили медведа (не поставили фабрику) а уж почали даєліц його скору. Вираховали точно кельо можу заробиц на фабрики. Словом забули, же на их дражеше находки „Елефант” и не єден але два (цукор и наука). Миту тераз побешедусме о першим елефанту (о цукру), а на концу статі спомнєме о другим (о науки).

Кажди ана, же ствар идае ис о фабрики, але о цукру, а цукор сладки продукт, на нього ше лакомя, бо його

мож предац и на нім заробиц добри пісні. Але заробиц на цукру якадо и други людае, котри на нім зарабляли и пред тим давнейше. Появя ше и конференція и Керестур, же би нацвадал, дужен буш у шницким паоруженні.

Патрице, яких конкурентох будзе мац Керестур, и яки оружия ма вон за одбіяне неприятельских нападох. Самим главним неприятельом за Керестур ше явля конкуренція Американського цукру на и дисших фабрикох: червенской и вербаской. Чом Керестур не може шасбодно предавац свай цукор по такей цени яку вон одредза!

Зато, бо готово цали производ цукру означені, и цена му одредзена уж напредок, и Керестур, — кед ис сде препаднуц, — мухи дойсц до согласия зос „свонма колегами по професії”, и мухи ше задоволіц зос туту цену, котру установеля вони як таїки, котри маю власц у тей ствари. А яка то за власц и на чим вона почива, цо в себі виражує? Тота власц почива на практическим розуме Америки и на основні капиталіа од 750.000.000 долларах (41,250.000.000 динарох). А у чим цо виражує практически розум? У тим же Америка роби тераз баш обратно тому, цо сде робиц Керестур.

Керестур сде отвориц цукрову фабрику, а Америка их запера. Найграпднісніши заведения Пуизіані и

ще маю зисц царове и кральове шицкого швeta. Украшена в зос алатом и дорогоцінним каменьком — так же ю волако и народна святыня.

Тата величанствена церква в 120 метерах длигока, 60 метера широка, 23 висока. Вона подзелена на пейз ладі, а укращуюю 80 високи гранітни слупи.

Облаки на церкви мальовані су зос прекрасном сликарійом. Штредня церквасна ладя в вельо виша, а паколо укращена в зос вельцом, у котрим су наслікані ациції — наці цо владали. Слики су барс живо наслікані а у мозаїку од прекрасних у фарбох каменчикох. Зос долу вишатраю досц мали, гваря, же кажда велька од них єден метер и пол. Над главном ладью дзвига ше небесни свод у билей и златній фарби.

Тата велька святыня, нема нігде столки за шедзеле па

ше погляд на предок траци як у дагіней безконечносці. Правела в у римско-греческим стилу, у форми крика, Гваря, же стане до ней 40 сарі людох.

Чоловека прицагаю найбажей до тей церкви два величаві статуй св. Петра и Павла, цо су поставени при главним олтару и гроб св. Павла дає лежи цела св. Павла и полак цела св. Петра.

Два велькі слупы гранітни цо ту стоя, даровал Франц Йосиф перши, цар австрійски. Олтар пошвецени святыму мученику Тимотею, котри почива ту при своим великом учителю, а доказув и тот напис цо ту стой: „Ossa s. Timotei”, т. б. кося святого муч. Тимотея. — Мраморна таблица, котра покрива гроб св. Павла Апостола, на ней стой напис вице зос временох Константина: „Paulo Apostolo шагтуї”.

Кехаса заварти, стоя у мертвій безроботі, а тоти за води котри робя, редуцирали на $\frac{1}{2}$ свойого бывшого производа. Керестур у своим уским кругу има слоги, а Америка ма международну слогу. Того року у Паризу заключили роботу международной цукровой конференції, котра була зволана на ініціативу „цукрового краля”. Куби, полковника Тарафа. На тей конференції присутствовали делегати: Немецкай, Белгійскай, Чехословачкай и другой держави, було там вироблено согласися о сиреченю цукрового рациона, и обща „Международная цукрова комисія” дужна проводити у животу вицко тто, цо конференція ришела.

Експорт цукру будзе ушорени зос установленима шветскими потребами. Гавані цалого швeta, дзеци, фабриканти и ремесельники шицки буде и плаціц цени установлени од аэропагу цукрової диктатури. У його власци же уж показала половка шветского экспорта

и $\frac{1}{3}$ шветского цукрового „урожаю”.

Може буц Керестур не жада признація Америку, але сце себе поставиц якушик „малу” „самостойну” фабрику. Но Холандія, котра ма не мали, але велька цукрови поля с цукровим нацом на острові Ява, дакле и вона не сцела би Америку припознац, инак була принуждена потписац согласися, котреїй недопуши, да сною інвалідіції цалком викорисці.

Треба знац, же окрем острова Яви существует и друге острово, Куба „сладка держава”, котра существует: „благодаряци цукру, за цукор, и при помощи цукра.” Там стоя невихасовані вельки поля, на котрих рошне цукровитросник(над). Окрем того Куба ма на расположено таку масу (готового цукру), як може хочкеди — по түній цені — вируци вельку масу цукру на хочхори пияц, и стим задавиц своіх „колегах по професії”, цо тиж треба знац и Керестуру.

(далей будзе)

Широм света

Крев у Москви. По вистох, котри приходжа в Русі, — прешлого тижня були вельки демонстрації безроботників, у котрих участвовали вешей як 100 тисячи людох. Зос словами: „досц було обещано, дацем нам роботи” і навалили на поліцію и на військо, котре пришло та розвогнац. Збито вешей як 100 особи од страні роботніх а чежко разних кілець. И од колиців ест забитих. Большиницка влада видала наредzenia, же ше кайщи ко-

три юна роботи з Москви муша виселіц. Процы большевікіх з дня на день вже вже незадовольство.

Апідніски мацеврі. На Балтійском морю отримуюше велька англійсіци вояни мацеврі, у котрих участвують 38 воєнські ладі. Большиницка влада видан у тим трохено Англійціх па поводу своїх „худобних” на борбу проци капиталистом.

Вельсн шітг спадгут таих лівіх на Карпатох, особено на

го сцеля замучиц. Непознал отпочинку. Змучени, утрапени, смядни и гладни глашель царство небесне. А на концу бул у замучени, бо му главу одрубали.

Видно далей у тей церкви олгари од малакита и лапіза, цо их даровал руски цар Николай I. Видно ту велько вітальній дарі, цо их даровал султан, а меды тима дарованими стварами ест єден слуп од Каарского мрамора.

У капілічкі Пресвятый Святастиці цо ю волаю и капілічка Пропіяного И. Хр. ест єден чудотворни криж красно виробени од древа зос котрого И. Христ бешедовал зос святу Бригіту, кед ше ей чудесно явел. Под тим крижком ест єден образ Матери Божей од мозаїка, пред котру року 1541. положел обити монашески святи Игнатій Лойола зос свояма першими монахами.

(далей будзе)

Татрох. Шацки успии валих людзюх на Подкарпатох забодены.

Дзялантови поля винакідае-
но у краюх Гангаіка у краіні Африкі. Найвекшы дзялант на-
дасны вес 41 карат. Весьль па-
рода селі ше тэрэ да тих хра-
йох, же бя найсці слоўці щесці.

Домашні монахи у Кітні. У пладчеству пополосціненаго
владыкі Чешта заложены манастир
на домашніх Кітніх. Монахи
буду ўсе волац „Слугі Господа“.

Сын двух мацерох. У Льво-
ви буда такі процес. При фаме-
лії Кузінскі служела една же-
на, хотра мала сына Казимира.
Даецца ён так іспачало фаме-
лії Кузінскі, же то віжамі под
свойю, прекрасцеля го и дали го
до матрикулы записац на свой
мено. Кед мані одведла спакоі да-
цюю ён сцілі го ёй дац, але ю
тужели суду, пра храдзяк. Медлен-
тим мані доказуе, же то ёй ві-
сане дзялко. И так суд ма тэрэ
решцік, жотрэ мяцері даецко
припада. —

Талімана забранью Славян-
ском, модыц ён у сваім мацер-
инскім языку, бо таліманска
клада выдала наредзеніе, же у новім

школскім року ён шлободзіс буда преподавац католікізм і скончи-
чавац молітвы на мацеринскіх
языках лім на дзяржавным та-
нгістым.

Добры судия. У парону Ліде
(Англія) замарті буда сцен чло-
век пре то, же мані япеці жени. Понеже шапошнік буда католік, ві-
ри, пополал го судия ту себе и
пушцял го на Іого чесце слово,
же пойдзе до святыніка, віспо-
веда ён жыют ложечні, бо
инішак ён захопом прымуши на
честити живот. —

У Греческай віладі дала ос-
таваку. Нову віладу ма састаціц
пояніти політичнага и дипломат
Венізелос, котры ён ірэа другі часі
устримоўвал ад участвованія
у політ. животу. —

Бела Кун, познані мацерік
комуністыкі одсудзены у Бецеці на
3 мешанцы аресту а вец будзе
преруцены па руску граніцу. —

Пре ініскулацию на аме-
риканскіх бертох прыніло до изга-
строфа пра веліх таргоўцах у
Нью-Йорку. Вецей як мільон лю-
дзюх страдаці шыцікі сваіх ма-
так. —

Зос нашіх валадох

Руски Керестур.

Конец школскага рока.

Дня 22. и 23. юля отри-
мали исцікі у нашіх школах. У шыціх класох од
першай до шестай відаел
ше велькі успіх, видасло
ше, же п. п. учителькі
и учительс вложели велькі
труд, да тото мале и мла-
де поколене научылі ўнідко,
що му треба за живот у
найкрайшым культурним цве-
це. Чули аме, як уж дзе-
ци зос першай класі кра-
шыя научели чытац на сво-
ім мацеринскім рускім язы-
ку. Чули аме, красны дек-
ламациі пісніх паноца Ко-
стельника. Відаели аме, як
тоти мали людзі—іх коліяре
забілі рахункі крашне ві-
раховую. Відаели аме и ус-
рели аме ён о ісвіносці и
доброті тай малей чледзі,

котра так побожна ручкі
склада до молітвы. За сво-
і добре владане, пильносц
и знане дзесці почавши од
другей класі па до шестай
тоті, ён найлепши добили
на дар кніжочки (молітве-
ники и другі кніжочки до
читаня). — Испітом пра-
суствовали чесні газдове,
як зос : церковного одбору
так и зос валадскаго. Шы-
цікі признали и явно вія-
льювали свою радосць, же
дзеци крашыя анали, а у
тим признане и чесці п. п.
учител'ком и учительком
зос п. директором на чолу.

К.

Др. Гарыл Костельник
приходзі, як чуеме, дня 11.
г. мешаца до нашага Ке-
рестура на отыочинок и ос-
тане до коцурскаго кирблю.
Наш сердечны прывіт! —

Шветочны Отпочивок

Царство Христово на жемі.

3. Перша ірев — имерц св.
Стефан.

Слово Боже росло и разнікало
ше. Крем Апостолах запачата
научылац науку Ісусову и перши
дзяяконы. Особено горіча научы-
вал науку Христа Царя Стеван. Він
творыл гутарел, але Стеван
пред гутарелі старешынам
жыдовскім и ставілі пред свой суд.
Приволали на юго краях швед-
кох, котры так ізведочылі: „Ми
вулі; же вон сіце одстраніц Мой-
сейов закон.“ Але Стеван не
прастрашыл ён на суду. Вон так
пред панікама шведочел о Хри-

сту Царю: Мужове жыдовскі
Ни ён ўсе прощиці Святому
Духові так як то робелі и вішо
отців. Воні забікали пророку;
а ён забілі самото Сина Божаго.
Старешын жыдовскі шкет-
готали зубамі зос алоесці, кед
чули таі слова. А святы Стеван
далі гутарел полькі зос да-
рамі Святого Духа. Нараз по-
дзвініл ён сцілі гу зебу, ві-
даел Ісуха Христа и так преграв-
рел: „Я ўядам Сина Божаго на
небе.“ Тэди ён уядам як збе-
шыніти ручелі на юго, вішагі
гі поза место и там го замено-
вали. Ужыраюці Стеван прыклон-
іл ён на колана и мадзял ён
за сваіх непрыяцелькох по пры-
кладу Христа Царя: Господя Ісуса.

За редакцию адзвітуе: Юрий Павіч, Војводе Ёбоўскіх 2.

І. Штампарија Учн. Кол. Друштво „Натошевін“.

се, по рапух ім того до греху.
При мою душу.“

То бул парык муженік новец
Христовай Церкви — нового Хри-
стового царства.

4. Страшна буря у

Палестині.

Вірні похонали Стевана з
велькім жальем и плачом. У
Брусаіму и по цалей Палестині
распалала ён страшна нажа-
вісц на християнок. Жыдані ён
поміжелі убійствам Стевана
и як злісі жайрі ручелі ён на
другіх християнок. Нанадаці на
их дома, рабоволі их добра, ру-
чалі іх до цемайвах, неміжсерд-
но іх били и вінілікім способом
мужели. Християні почали
сіекац з Брусаіму и порозбі-
говали ён по шыціх краіх
Палестині. Осталі були ище са-
ми Апостолік у Брусаіму.

5. Слово Боже шыри ён далой

Чуды су діла Божі. Тоты, ёк
поснікали з Брусаіму, запача-
ли и самі научылац науку, якую
чуды Апостолік. Велі од них склонілі ён до Самары. Там пошоў
и дзяякоў Філіп. На Іого науку повернуў преслі Самары. Медан тіма дал ён по-
кресціи и сцен велькі чаробій по
мену Сімон. По краткім ча-
су прыпілі су до Самары и Апо-
столік Петро и Іоан, да подасля
покресцію тайну Миропома-
заня, а вон туту тайну дари Духа
Святога. Сімон ён прыпіліл
на ти, як Апостолік данілі ніж-
ним дары Святого Духа, и вон
себе заняціл, да и вон може так
дзеліц другім дары Святого Духа.

Наши престплатніци

Обновели престплату слыдующи п. п.:

Михал Гудак, Рус. Керестур	682 за 1928. р.	100 дн.
Михал Мудри, "	548 "	100 "
Михал Фа	949 "	50 *
Дюра Нірк, Нові Сад за 1927. и 1928. р.		150 "
Дюра Кінгали, Дюрдов за 1928. р.		50 "
Михал Біркаш, Р. Керестур	397 за 1928. р.	50 "
Никола Макай, Рус. Керестур		50 дн.
Удова Сівч Орос Юла, Рус. Керестур		100 "
Йоан Обровски, Нові Сад		100 "

Нашим дзлужнікам!

Понеже уж пол рока прешло опомнінаме
и модліме шыціх нашіх престплатнікох
и дзлужнікох наіз посылаю свою дзлуство. Не-
шкайшому числу приложілі зме чекову у-
путніцы, да наажды легкі може послац свою
престплату. Хто уж намірел свою дзлуство,
наіз затримка чекову упутніцу за другіраз.
Не шуміс чытац новіни а не илациі!

Управа Р. Н.

НА ЗНАСІІ!

Союз рускіх школа-
рох отрымаў дні 22—24
т. м. свою СХАНКУ.
Хто сіце прысутнів
наіз яви п. Оросові до
Мінклушевіц.

БЕРЗА

Берлин I злата марка	13·65 д.
Будзін I пенсія (рэлеб)	9·90 *
Італія 100 лира	316·*
Букарэст 100 лей	34·*
Лондон 1 фунд. штер	276·*
Нью-Ёрк 1 доллар	56·90 *
Париз 100 франкі	224·70 *
Прага 100 Чес кр.	168·*